

Niet zweverig, maar heel aards klinkt de nieuwste cd van Lenny Kuhr.

POP • HERMAN VEENHOF BEELD MILAN GOLDBACH

Fondsen werf je met veel liefde

De vader van Lenny Kuhr vond zichzelf totaal niet belangrijk. Daarom was-ie het.

Ze praat erover, in de Kapschuur op landgoed De Paltz in Soest, door de milde handen van Herman van Veen herschapen in een park en kunstencentrum. Bassist Mischa Kool en gitarist Reinier Voet flankeren haar. Intimiteit en respect gaan voorbeeldmatig samen. Lenny Kuhr vertelt met liefde. Haar vader, begin februari overleden, dik in de negentig, was een mooie man, een milde man, bij wie je nog in de leer kon toen hij al licht dementeerde. Dankbaar accepteerde hij de kleine attenties bij de verzorging van de helpende handen in het tehuis. 'Wâ doe de gij dè toch hêndig'. Alleen een dochter die veel antennes heeft openstaan, kan dat zien.

Het ontroert, ook al ken je de man niet. Net zoals het lied 'Zusterliefde'. Dat gaat over Odile, de enige non die geen zuurpruim was, op de vormingschool in Den Bosch waar tiener Lenny heen moest. Jaren later zag ze haar terug, met haar levensgezellin Truus, net zo Hollands als haar naam. Ze waren uitgetreden, maar geloofden nog steeds in principes die breder zijn dan het christelijk belijden: 'hun huis was van God en iedereen, de kloostertuin was niet te meten'. Truus stierf en Odile nam de eerste cd in ontvangst, in Goirle.

Lenny Kuhr

Daar werd de 31e plaat van Lenny Kuhr uit de doeken gedaan. Het album kwam tot stand via crowdfunding, maar zo vlot dat het eerder verwondering dan medelijden wekt. In een tijd waarin Jack de Ripper de muziekdragende industrie regeert, is dit de oplossing: warme mensen die goed betalen voor muziek waarvan je gaat nadenken en liefde leert. Lenny Kuhr is 67, heeft een nieuwe cd en een theaterprogramma dat heel dichtbij komt en niet alleen daarom herkenbaar is. Juist in de praatjes tussendoor blijken haar oeuvre en levensbeschouwing in balans. Voor minder dan de hele wereld en de eeuwigheid doet ze het niet, 'dâ meske' uit Eindhoven. Bijna vijftig jaar in het vak, en geen spoor van sleets of professioneel glad. Ze is afgevallen, grijs en knuffelt makkelijk; je wordt er verlegen van.

Lih

De wereld; flarden Ivriet en Israëlsche tempi gaan haar net zo makkelijk af als 'Oh, mijn lief', een goede greep in het Arabisch oeuvre van

Oum Kalthoum, een Egyptische zangeres die populair was toen dat continent nog iets van hoop en charme had. 'In de sporen van Gandhi' is een mooi lied over de Zoutmars, die de Indiase pacifist en dwingeland tegen de Engelse koloniaal organiseerde. De plaat, de theatertournee en het in 2015 verschenen boek vormen een trilogie. *Gekust door de eeuwigheid* gaat niet alleen over wereldmuziek (dat het album muzikaal wel heel divers maakt), maar ook over iets universeels: de onverbreeklijke band tussen waar je ook in gelooft en de plicht van daaruit lief te hebben. Zweverig? Nee, heel aards en 'Dicht bij huis'. Zo heet ook een mooi lied, waarin haar stervende vader zich naadloos laat verbinden met de baby Eliah, Lenny's kleinzoon, geboren in Israël waar haar twee dochters wonen en een stelletje dat ze toevallig zag, op treinstation Schiphol. 'Elijah' krijgt een apart wiegelied, met hulp van Lih, kleindochter van elf en subliem in Ivriet en Nederlands met Hebreeuwse tongval. Lenny Kuhr schrijft teksten, maar vooral muziek. Dat laat ruimte voor prachtige, wat ver-

stilde vondsten van dichter Hein Stufkens, Herman Pieter de Boer, haar overleden man van weleer en Rob Frank, de zorgzame en subtiële echtgenoot die als liefhebbend factotum nooit ver uit de buurt is. Het is een mooi stel, Lenny en Rob; dat het moge voortduren.

bard

Deze plaat staat op twee pilaren: het begrip 'Altijd heimwee' (een muzikaal ook ineenkrimpend mooi lied), met als kern dat er dus een thuis was of is, als verrassende troost, en het innerlijk huis, dat ze bouwde van brokstukken uit het verleden en het warme cement van een verzoend heden. 'De oude bard' is een kort uptempo lied, gewijd aan Dimitri van Toren, de kleine Brabantse zanger en schrijver die vorig jaar overleed. Ook zo'n artiest die voor de inhoud ging, decennia lang mooie, misschien net te ideële platen maakte, alleen maar liefde en vriendschap oppriep en even tevreden als vergeten oud werd. Niets daarvan klinkt tragisch. ■

Gekust door de eeuwigheid

LENNY KUHR. UIL-RECORDS.
>> lennykuhr.com